

[Indenrigsministeren.]

stk. 5, hvorefter ministeren kan indbringe spørgsmål om fratagelse af autorisation for retten til afgørelse. Det er vel for at sikre sygeplejerskerne mod vilkårlighed, således at man ikke uberettiget kan fratage dem autorisationen. Jeg kan ikke se noget forkert i denne bestemmelse, men nu da spørgsmålet er rejst, skal jeg tale med embedsmændene om det.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke syntes, at formuleringen af visse af paragrafferne var ligesom hånlige — jeg husker ikke, om det ærede medlem brugte netop det udtryk — eller i hvert fald uvenlige. Det har ikke været min hensigt at være uvenlig i nogen henseende, og skulle det være muligt at finde en formulering, hvorved der vises venlighed overfor sygeplejerskerne, skal jeg virkelig gerne gå med til det, men jeg tror, det vil blive forfærdelig vanskeligt. Men egentlig er det vel også nok, når jeg siger, at det har ikke været min hensigt at fornærme sygeplejerskerne.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Nina Andersen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om forskudsvis indbetaling af indkomstskat [af Poul Møller m. fl.].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 721, fremsættelsen i tidenden sp. 982).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Finansministeren (Kampmann): I det sidste par år har vi her i tinget haft rig lejlighed til at beskæftige os med skattefradragsreglen og dens virkninger. Regeringens forslag til skattereform, der for tiden

er til udvalgsbehandling, har været til første behandling ikke mindre end tre gange, og nu har venstre og det konservative folkeparti fremsat et forslag til lov om forskudsvis indbetaling af indkomstskat, der tager sigte på en ændring af skattefradragsreglen.

Må jeg med det samme sige, at der er to ting i dette forslag, der glæder mig. Den ene er, at jeg må kunne tage forslaget som udtryk for, at man nu også fra den side i salen er klar over, at der må gøres noget mod den merindkomstbeskatning, som skattekommisionens betænkning — og jeg må måske tilføje også jeg — gang på gang har påpeget er altfor kraftigt herhjemme.

Den anden ting, der glæder mig, er, at forslaget vel også må tages som udtryk for, at man erkender, at årsagen til denne merindkomstbeskatning ligger i skattefradragsreglen, og derfor foreslår ændringer i det nuværende system, hvorefter man først kan fradrage skatterne så sent.

Derimod er vi åbenbart stadig uenige om, hvorledes skattefradragets uheldige virkninger bedst kan afbødes. Efter regeringens forslag skulle skattefradraget som led i en almindelig skattereform begrænses til den kommunale indkomstskat, medens fradraget for indkomstskat til staten skulle ophæves. Da der ikke kunne skaffes flertal for dette forslag her i tinget, tilbød jeg ved genfremsættelsen af skattereformforslagene nu i oktober at udarbejde et forslag, hvori det ubegrænsede skattefradrag bevares, medens opkrævningsreglerne ændres således, at vi går over til skat ved kilden. På denne måde vil den uforsvarlige merbeskatning af indtægtsforøgelse bortfalde, uden at skattefradraget begrænses. Jeg gjorde imidlertid opmærksom på, at en overgang til kildeskat vil kræve en omlægning af vor skattelovgivning og -administration, og at det derfor først bør overvejes i forbindelse med den samlede skattereform, hvorvidt vi skal gå over hertil.

Det lovforslag, som venstre og de konservative nu har fremsat, er langt mindre vidtgående, men til gengæld er dets virkninger også højst tilfældige. Det går også ud på at bevare det ubegrænsede skattefradrag, men de gældende regler om skattefradragets fordeling på de enkelte indkomster foreslås ændret, hvorved man mener